

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ-РАКОВСКИ

п.к. 4150, гр.Раковски, област Пловдив, пл."България" №1, тел/факс: 03151 24 38, e-mail: obs_rakovski@abv.bg

НАРЕДБА **ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ** **НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА РАКОВСКИ**

Приета с Решение № 46 на Общински съвет Раковски взето с Протокол № 6/27.02.2008 г.; изм. с Решение № 59 на Общински съвет Раковски взето с Протокол № 7/31.03.2008 г.; изм. с Решение № 214 на Общински съвет Раковски, взето с Протокол № 18/27.01.2009 г.; изм. с Решение № 403 на Общински съвет Раковски, взето с Протокол № 30/22.1.2009 г.; изм. с Решение № 576 на Общински съвет Раковски, взето с Протокол № 44/28.01.2011 г.; изм. с Решение № 30, взето с Протокол № 4/21.12.2011 г., изм. с Решение № 424 на Общински съвет Раковски, взето с Протокол № 33/21.12.2013 г.; изм. и доп. с Решение № 473 на Общински съвет Раковски, взето с Протокол № 31/30.11.2017 г.; изм. и доп. с Решение № 516 на Общински съвет Раковски, взето с Протокол № 34/31.01.2018 г.; изм. и доп. с Решение № 741 на Общински съвет Раковски, взето с Протокол № 48/30.01.2019 г.; изм. и доп. с Решение № 763 на Общински съвет – Раковски, взето с Протокол № 50/27.02.2019 г.

ГЛАВА ПЪРВА **ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ**

Чл. 1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на Община Раковски.

Чл. 2. В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък;
7. (нова – Решение № 576/28.01.2011 г.) Туристически данък;
8. (нова – Решение № 516/31.01.2018 г.) Данък върху таксиметров превоз на пътници;
9. (нова – Решение № 424/21.12.2013 г., предишна т. 8 - Решение № 516/31.01.2018 г.)

други местни данъци, определени със закон.

Чл. 3. (1) Размерите на местните данъци по чл. 2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл. 4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл. 5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) (изм. – Решение № 576/28.01.2011 г.) Невнесените в срок данъци по този закон се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

Чл. 6. Общинският съвет определя условията и реда за информирание и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

ГЛАВА ВТОРА МЕСТНИ ДАНЪЦИ

РАЗДЕЛ I ДАНЪК ВЪРХУ НЕДВИЖИМИТЕ ИМОТИ

Чл. 7. (1) (доп. – Решение № 424/21.12.2013 г.; изм. - Решение № 741/30.01.2019 г.) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) (нова – Решение № 424/21.12.2013 г.) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1 680 лв., включително.

Чл. 8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) (изм. – Решение № 576/28.01.2011 г.) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) (изм. - Решение № 741/30.01.2019 г.) При концесия данъчно задължен е концесионерът. При концесия за добив данъчно задължено лице е собственикът, с изключение на случаите, при които в полза на концесионера е учредено вещно право на ползване върху поземления имот или съответната част от него.

(5) (нова – Решение № 576/28.01.2011 г.) За имот – държавна или общинска собственост данъчно задължено е лицето на което имотът е предоставен за управление.

Чл. 9. (изм. - Решение № 741/30.01.2019 г.) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

Чл. 10. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

в брой в касите на общината, находящи се Община Раковски

2. по банков път – по банковата сметка на общината;

3. с пощенски запис.

(2) (изм. - Решение № 741/30.01.2019 г.) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право на ползване, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл. 10а (нов - Решение № 741/30.01.2019 г.) (1) За новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията, собственикът уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти.

(2) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за новопостроените сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията. Необходимите данни за определяне на данъка на новопостроените сгради и/или на самостоятелни обекти в тях се предоставят на служителите по чл. 5, ал. 1 от възложителя на строежа след завършването на сградата в груб строеж по образец, определен от министъра на финансите.

(3) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права, придобити по възмезден или безвъзмезден начин по раздел трети от тази глава.

(4) За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал. 1 предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

(5) При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или на самостоятелен обект в сграда, както и при промяна на друго обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал. 1.

(6) При придобиване на имот по наследство декларацията по ал. 1 се подава в срока по чл. 25. В случай че не е подадена данъчна декларация по ал. 1 от наследниците или заветниците, след изтичането на срока по чл. 25 служителят по чл. 5, ал. 1 образува партия за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

(7) Подадената декларация от един съсобственик, съответно ползвател, ползва останалите съсобственици или ползватели.

(8) Не се изисква подаване на данъчна декларация, когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка, са удостоверени от общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството ѝ на възложител по Закона за устройство на територията. Служител от общинската администрация отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.

Чл. 106 (нов - Решение № 741/30.01.2019 г.) (1) За новопостроените сгради или части от сгради се дължи данък от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени.

(2) При прехвърляне на собствеността на имота или при учредяване на ограничено вещно право на ползване приобретателят дължи данъка от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната в собствеността или ползването, освен ако данъкът е платен от прехвърлителя.

(3) Завършването на сграда или на част от нея се установява с удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване, издадени по реда на Закона за устройство на територията, както и с удостоверение по чл. 54а, ал. 3 от Закона за кадастъра и имотния регистър.

(4) Органите, издаващи документите по ал. 3, предоставят служебно по един екземпляр от тях на данъчната служба на общината в едноседмичен срок от издаването им.

(5) Данъкът по ал. 1 се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно – в едногодишен срок от съставяне на констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване.

(6) Лицето, упражняващо строителен надзор, или техническият ръководител – за строежите от пета категория, предоставя екземпляр от съставения констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията на данъчната служба на общината в едноседмичен срок от съставянето му.

(7) Завършването на сградата в груб строеж се установява по реда на чл. 181, ал. 2 от Закона за устройство на територията. Обстоятелствата по ал. 5 се установяват с констативен акт, съставен от служители на общината. Актът се съобщава на данъчно задълженото лице, което може да оспори констатациите в акта в 7-дневен срок от уведомяването.

Чл. 11. (1) (изм. – Решение № 576/28.01.2011 г.) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща на две равни вноски в следните срокове: от 1 март до 30 юни и до 30 октомври на годината, за която е дължим.

(2) (изм. – Решение № 576/28.01.2011 г.) На предплатилите от 1 март до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

Чл. 12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл. 13. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл. 24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 14. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът.

Чл. 15. (изм. – Решение № 576/28.01.2011 г.; изм. с Решение № 473/30.11.2017 г.) Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя, както следва:

- а) За имоти с данъчна оценка до 6 000 лв. (шест хиляди лева) – 1,5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот;
- б) За имоти с данъчна оценка от 6 000 лв. (шест хиляди лева) до 18 000 лв. (осемнадесет хиляди лева) – 2,0 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот;
- в) За имоти с данъчна оценка над 18 000 лв. (осемнадесет хиляди лева) – 2,5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Чл. 16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно Приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл. 17. (1) (изм. – Решение № 424/21.12.2013 г.) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка, съгласно Приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти на предприятията - данъчната им оценка, съгласно Приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(2) (изм. – Решение № 424/21.12.2013 г.) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка, съгласно Приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка, съгласно Приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) (изм. – Решение № 59/31.03.2008 г.) Данъчната оценка на имотите по чл. 11, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на предприятия, се определя съгласно нормите по Приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл. 18. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

(3) (нова - Решение № 403/22.12.2009 г.) Алинея (2) изречение първо не се прилага за нежилищните имоти, които са собственост на предприятията или върху, които им е учредено ограничено вещно право на ползване.

Чл. 19. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

Чл. 20. (изм. – Решение № 576/28.01.2011 г.; отм. – Решение № 741/30.01.2019 г.)

Чл. 21. (изм. – Решение № 59/31.03.2008 г.; изм. – Решение № 741/30.01.2019 г.) Лицата предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл. 14, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

РАЗДЕЛ II

ДАНЪК ВЪРХУ НАСЛЕДСТВАТА

Чл. 22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществовата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл. 23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл. 24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл. 25. (1) (изм. – Решение № 59/31.03.2008 г.) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл. 24 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл. 32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл. 26. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл. 33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 27. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл. 33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 28. (изм. – Решение № 214/27.01.2009 г.) Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

за братя и сестри и техните деца – 0,6 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;

за лица, извън посочените в т.1 – 5 (пет) на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл. 29. (изм. – Решение № 59/31.03.2008 г.) Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл. 38 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 30. (изм. – Решение № 741/30.01.2019 г.) (1) Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) (нова – Решение № 741/30.01.2019 г.) На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по ал. 1, служителят в общинската администрация определя дължимия годишен данък и го съобщава на всеки наследник или заветник.

Чл. 31. Данъкът се плаща в 2 - месечен срок от връчване на съобщението.

РАЗДЕЛ III

ДАНЪК ПРИ ПРИДОБИВАНЕ НА ИМУЩЕСТВА ПО ДАРЕНИЕ И ПО ВЪЗМЕЗДЕН НАЧИН

Чл. 32. (1) Обект на облагане с данък са имуществовата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) (изм. – Решение № 424/21.12.2013 г.) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, които не са регистрирани за движение в страната.

(4) (нова - с Решение № 403/22.12.2009 г., предишна ал. 3, буква а) – Решение № 424/21.12.2013 г.) Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване и на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(5) (предишна ал. 4 – Решение № 424/21.12.2013 г.) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) (предишна ал. 5 – Решение № 424/21.12.2013 г.) Не се облагат с данък имуществовата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл. 33. Данъкът се заплаща от лицата по чл. 45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 34. (Изм. с Решение № 403/22.12.2009 г.) Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност – към момента на издаване на акта удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл. 35. (изм. – Решение № 214/27.01.2009 г.) (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл. 44, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

- а) 0,6 на сто – при дарение между братя и сестри и техните деца;
- б) 4 (четири) на сто – при дарение между лица извън посочените в буква „а“.

(2) (изм. – Решение № 30/21.12.2011 г.) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер на 2 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна – върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) (отм. – Решение № 214/27.01.2009 г.)

Чл. 36. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 37. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) (Изм. с Решение № 403/22.12.2009 г.; изм. – Решение № 741/30.01.2019 г.) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл. 32, ал. 4 а към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване. В останалите случаи - в двумесечен срок от получаване на имуществото.

РАЗДЕЛ IV

ДАНЪК ВЪРХУ ПРЕВОЗНИТЕ СРЕДСТВА

Чл. 38. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл. 39. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл. 40. (изм. – Решение № 741/30.01.2019 г.) Декларирането се извършва по реда на чл. 54 от ЗМДТ.

Чл. 41. (1) (изм. – Решение № 741/30.01.2019 г.) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИМК} \times \text{ЕК},$$

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИМК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2

1. имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

$$\text{ИМК} = \text{СкW} \times \text{Кгп},$$

където:

СкW е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и следния размер на данъка:

а) до 55 kW включително – 0,43 лв. за 1 kW;

б) над 55 kW до 74 kW включително – 0,58 лв. за 1 kW;

в) над 74 kW до 110 kW включително – 1,20 лв. за 1 kW;

г) над 110 kW до 150 kW включително – 1,50 лв. за 1 kW;

д) над 150 kW до 245 kW включително – 1,92 лв. за 1 kW;

е) над 245 kW – 2,52 лв. за 1 kW;

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. екологичният компонент се определя в зависимост от екологичната категория на автомобила, както следва:

Екологична категория	Коефициент
без екологична категория, с екологични категории "Евро 1" и "Евро 2"	1,10
"Евро 3"	1,00
"Евро 4"	0,80
"Евро 5"	0,60
"Евро 6" и "EEV"	0,40

(2) (изм. – Решение № 741/30.01.2019 г.) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т. е в следните размери:

1. товарно ремарке	- 10,00 лв.
2. къмпинг ремарке	- 20,00 лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер 20,00 лв., а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см. включително	– 20,00 лв.
2. над 125 до 250 куб. см. включително	– 30,00 лв.
3. над 250 до 350 куб. см. включително	– 40,00 лв.
4. над 350 до 490 куб. см. включително	– 60,00 лв.
5. над 490 до 750 куб. см. включително	– 85,00 лв.
6. над 750 куб. см.	– 120,00 лв.

(4) (Изм. с Решение № 516/31.01.2018 г.) Данъкът за триколесно превозно средство, определено в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013 г. относно одобряването и надзора на пазара на дву-, три- и четириколесни превозни средства (ОВ, L 60/52 от 2 март 2013 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 168/2013", на база общото тегло е както следва:

1. до 400 кг. включително	– 12,00 лв.
2. над 400 кг.	– 18,00 лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача	– 70,00 лв.
2. над 22 места, вкл. мястото на водача	– 250,00 лв.

(6) (изм. – Решение № 741/30.01.2019 г.) Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, е в размер 11,00 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/влекача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	8,8	30,8
	18	20	30,8	70,4
	20	22	70,4	161,7
	22	25	209	367,2
	25	26	367,2	660
	26	28	367,2	660
	28	29	364,1	438,9
	29	31	438,9	720,5
	31	33	720,5	999,9
	33	38	999,9	1519,1
	38	-	1107,7	1505,9
Б) с три и повече оси	36	38	704	976,7
	38	40	976,7	1350,8
	40	-	1350,8	1998,7

(8) (Изм. с Решение № 516/31.01.2018 г.) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от 60,00 лв.

(9) (Изм. с Решение № 516/31.01.2018 г.) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона е в размер 200 лв.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – 15,00 лв.
2. над 18 kW до 37 kW включително – 21,00 лв.
3. над 37 kW – 30,00 лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер 30,00 лв.

(12) (доп. – Решение № 424/21.12.2013 г.; Изм. с Решение № 516/31.01.2018 г.) Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 е в размер 150,00 лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	33	67,1
	13	14	67,1	184,8
	14	15	184,8	260,7
	15	-	260,7	589,6
Б) с три оси	15	17	67,1	116,6
	17	19	116,6	238,7
	19	21	238,7	310,2
	21	23	310,2	477,4
	23	-	477,4	742,5
В) с четири оси	23	25	310,2	314,6

	25	27	314,6	490,6
	27	29	490,6	778,8
	29	-	778,8	1155

(14) (нова – Решение № 741/30.01.2019 г.) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 от ЗМДТ няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 42. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер 3,00 лв. за всеки започнат бруто тон;

2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер 3,00 лв. за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер 0,30 лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. за един джет - в размер 300,00 лв.

4. за ветроходни и моторни яhti - в размер 60,00 лв. за всеки започнат бруто тон;

5. за скутери - в размер 8,10 лв. за киловат;

6. за влекачи и тласкачи - в размер 0,30 лв. за киловат;

7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер 1,50 лв. за тон максимална товароносимост.

Чл. 43. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – 40,00 лв. за всеки започнат тон максимално летателно тегло;

2. за параплан – 24,00 лв.

3. за делтаплан – 24,00 лв.

4. за мотоделтаплан – 40,00 лв.

5. за свободен балон – 60,00 лв.

6. за планер – 60,00 лв.

Чл. 44. (Изм. с Решение № 516/31.01.2018 г.) Освобождават се от данък превозните средства при условията на чл. 58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 45. (1) (изм. – Решение № 424/21.12.2013 г., в сила от 01.01.2014 г.; (отм. – Решение № 741/30.01.2019 г.)

(2) (нова, Решение № 424/21.12.2013 г., в сила от 01.01.2014 г.; (изм. – Решение № 741/30.01.2019 г.) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория "Евро 4" данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от "Евро 4" – с 60 на сто намаление от определения по чл. 41, ал. 3 данък.

(3) (предишна ал. 2, изм. Реш. № 424/21.12.2013 г., в сила от 01.01.2014 г.; изм. – Решение № 741/30.01.2019 г.) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория "Евро 4", данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на "Евро 5", "Евро 6" и "EEV" – с 50 на сто намаление от определения по чл. 41, ал. 5, 6, 7 и 13 данък.

(4) (предишна ал. 3, изм. Реш. № 424/21.12.2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабонаселените планински и гранични райони, които се субсидират от общината, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен в чл. 41, ал. 5, при условие че не се използват за други цели.

(5) (нова, Реш. № 424/21.12.2013 г., в сила от 01.01.2014 г.; изм. – Решение № 741/30.01.2019 г.) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 от ЗМДТ няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 46. (изм. – Решение № 576/28.01.2011 г.; изм. – Решение № 741/30.01.2019 г.) (1) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(3) (нова – Решение № 576/28.01.2011 г.; Изм. с Решение № 516/31.01.2018 г.) Заплащането на данъка е условие за редовност при годишен технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява с:

1. проверка чрез автоматизиран обмен на информация между информационната система за електронно регистриране на извършените периодични прегледи на пътни превозни средства, поддържана от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, и:

а) системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а, или

б) съответната система за администриране на местни данъци и такси на общината, или

2. представяне на издаден или заверен от общината документ.

Чл. 47. (изм. – Решение № 741/30.01.2019 г.) Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 4 от ЗМДТ – в приход на общината по регистрация на превозното средство.

РАЗДЕЛ V ПАТЕНТЕН ДАНЪК

Чл. 48. (1) (изм. – Решение № 59/31.03.2008 г., изм. – Решение № 424/21.12.2013 г.) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в Приложение № 1 (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и
2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрация за вътреобщностно придобиване по чл. 99 и чл. 100, ал. 2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал. 1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал. 1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл. 204, т. 2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл. 49. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл. 48. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал. 1 и 2.

(4) В случаите по ал. 1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се deregистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл. 50. (изм. – Решение № 59/31.03.2008 г.) За целите на патентния данък могат да се определят зони, а именно:

/Приложение 1/

Зони	Населени места
I	гр. Раковски
II	с. Белозем, с. Стряма, с. Чалькови, с. Шишманци
III	с. Болярино, с. Момино село

Чл. 51. (1) (изм. – Решение № 424/21.12.2013 г.) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно Приложение № 1.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) (изм. – Решение № 424/21.12.2013 г.) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на Приложение № 1, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) (изм. – Решение № 424/21.12.2013 г.) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на Приложение № 1, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) (изм. – Решение № 424/21.12.2013 г.) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т. 1 и 2 на Приложение № 1 през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) (нова - с Решение № 403/22.12.2009 г.; предишна буква а), изм. – Решение № 424/21.12.2013 г.) Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т. 3 и 31 от Приложение № 1, дължат данък само за дейността по т. 3 от Приложение № 1.

(7) (нова - с Решение № 403/22.12.2009 г.; предишна буква б), изм. – Решение № 424/21.12.2013 г.) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец и продължаване дейността приобретателят дължи данък от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителят – включително за тримесечието на прехвърлянето, и за дейностите, посочени в т. 1 и 2 на Приложение № 1.

(8) (изм. – Решение № 59/31.03.2008 г., предишна ал. 6, изм. – Решение № 424/21.12.2013 г.) Доходите от дейности, които не са посочени в Приложение № 1, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл. 52. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. (изм. – Решение № 424/21.12.2013 г.) Физическите лица, включително еднолични търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 – 36 от Приложение № 1, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага;

3. (изм. – Решение № 424/21.12.2013 г.) Физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на Приложение № 1, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. (изм. – Решение № 424/21.12.2013 г.) Лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 на Приложение № 1, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл. 53 е приложено копие от удостоверение за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл. 51, ал. 4 данъчното облекчение по ал. 1, т. 1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл. 53. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларираат обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал. 1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) (Изм. с Решение № 403/22.12.2009 г.) Лицата декларираат с декларация по ал. 1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7 - дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец декларация се подава и от прехвърлителят, и от приобретателя в 7 - дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал. 1 и за възникването на обстоятелствата по чл. 49, ал. 1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл. 49, ал. 1 и 2.

Чл. 54. (1) Данъчните декларации по чл. 53 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3) (нова - с Решение № 403/22.12.2009 г.) Приема се, че дейността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта, от който се извършва дейността води до промяна в размера на данъка.

(4) (нова – Решение № 424/21.12.2013 г.) Извън случаите по ал. 1 и 2 данъчната декларация се подава в Столичната община.

Чл. 55. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7 - дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл. 53, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) (изм. – Решение № 424/21.12.2013 г.) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл. 54, ал. 2 и 4 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника, съответно в Столична община.

Чл. 56. (изм. – Решение № 424/21.12.2013 г.) Лицата по чл. 48, ал. 1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 1.

РАЗДЕЛ VI ТУРИСТИЧЕСКИ ДАНЪК

Чл. 57 (нов – Решение № 576/28.01.2011 г.)

(1) С туристически данък се облагат нощувките;

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки;

(3) (изм. – Решение № 424/21.12.2013 г.) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) (нова – Решение № 424/21.12.2013 г.) Данъкът задължително се посочва в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5) (нова – Решение № 424/21.12.2013 г.) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 58 (нов – Решение № 576/28.01.2011 г.)

(1) (изм. – Решение № 424/21.12.2013 г.) Размерът на данъка за всяка нощувка се определя съобразно населените места в общината и категорията на местата за настаняване както следва:

	1 звезда	2 звезди	3, 4, 5 звезди
I зона	0,40	0,45	0,50
II зона	0,30	0,35	0,40
III зона	0,20	0,25	0,30

(2) Размерът на дължимият данък за календарния месец се определя като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1;

(3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-то число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

РАЗДЕЛ VII

ДАНЪК ВЪРХУ ТАКСИМЕТРОВ ПРЕВОЗ НА ПЪТНИЦИ

(Нов – Решение № 516/31.01.2018 г.)

Чл. 59. (1) Данъчно задължени лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(3) Лицата, облагани с данък върху таксиметров превоз на пътници по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от Кмета на Община Раковски по Закона за автомобилните превози.

Чл. 60. (1) Годишният размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници за Община Раковски е в размер на 300 лв. за календарна година.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) Когато до 31 октомври на предходната година общинският съвет не е определил размера на данъка върху таксиметров превоз на пътници за следващата година, данъкът се събира на базата на действащия размер за предходната година.

Чл. 61. (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец за дължимия данък в Община Раковски.

(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър в съответната община.

Чл. 62. Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на община Раковски.

Чл. 63. (1) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$\frac{\Delta\Delta\Gamma = \Gamma\Delta\Gamma\Gamma \times \text{БМ}}{12}, \text{ където}$$

$\Delta\Delta\Gamma$ е дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

$\Gamma\Delta\Gamma\Gamma$ е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл. 60, ал. 1;

БМ е броят на календарните месеци, за които е издадено разрешението и е платен данъкът върху таксиметров превоз на пътници;

(2) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения данък се възстановява недължимо внесена част, определена по следната формула:

$$\frac{\text{НВ}\Delta\Gamma\Gamma\Gamma = \text{П}\Delta\Gamma\Gamma\Gamma \times \text{ОМ}}{\text{БМ}}, \text{ където}$$

НВ $\Delta\Gamma\Gamma\Gamma$ е недължимо внесена част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

П $\Delta\Gamma\Gamma\Gamma$ е платеният данък върху таксиметров превоз на пътници за срока, за който е издадено разрешението;

БМ е броят на календарните месеци, за които е издадено разрешението и е платен данъкът върху таксиметров превоз на пътници;

ОМ е оставащият брой на календарните месеци от срока на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници, следващ месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 64. Данъкът по чл. 60 се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Чл. 65. Възстановяване на надвнесен данък по чл. 63 се извършва по писмено искане - образец на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. (Отм. – Решение № 59/31.03.2008 г., нов - с Решение № 403/22.12.2009 г.) За 2010 година размерите на данък недвижим имот и данък придобиване на имущество се определя в срок до 31 януари 2010 година. В случай, че в този срок не са определени нови размери, за 2010 година се прилагат размерите за данъците действащи към 31.12.2009 година.

§ 2. (Отм. – Решение № 59/31.03.2008 г., нов - с Решение № 403/22.12.2009 г.) До определяне на размерите по ал. 1 данъка при придобиване на имущества по чл. 44 от ЗМДТ се определя въз основа на размерите действащи към 31.12.2009 година.

§ 3. (1) (Изм. с Решение № 403/22.12.2009 г.) За 2010 г. първата вноса на данъка върху недвижимите имоти по чл. 28, ал. 1 от ЗМДТ, съответно първата вноса на данъка върху превозните средства, се внасят в срок от 1 март до 30 април.

(2) На предплатилите за цялата година в сроковете по ал. 1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 4. (Изм. с Решение № 403/22.12.2009 г.) За 2010 г. лицата, които се облагат с патентен данък, подават декларация по чл. 61 н, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси до 31.01.2010 г.

§ 5. (1) (Изм. с Решение № 403/22.12.2009 г.) За 2010 г. първата и втората вноса на окончателния годишен (патентен) се внасят в срок до 31.01.2010 г.

(2) (Изм. с Решение № 403/22.12.2009 г.) На предплатилите за цяла година в срока по ал. 1 се прави отстъпка от 5 на сто.

а) (Изм. с Решение № 403/22.12.2009 г.) За притежаваните нежилищни имоти и за нежилищните имоти върху, които им е учредено ограничено вещно право на ползване предприятията подават декларация по чл. 14 в срок до 30 юни 2010 година.

§ 6. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината и/или определени от него лица.

§ 7. (Изм. - Решение № 59/31.03.2008 г.) Тази Наредба се издава на основание чл. 1, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси и влиза в сила 3 дни след обнародването и в сайта на Община Раковски.

§ 8. (изм. – Решение № 576/28.01.2011 г.) Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община Раковски влиза в сила от 01.01.2011 г.

§ 9. (нов – Решение № 576/28.01.2011 г.) Общинският съвет определя размерите на данъка върху недвижимите имоти за 2011 година до 31 януари 2011 г. В случаите, че в този срок не са определени нови размери, за 2011г. се прилага размера на данъка върху недвижимите имоти, действащ към 31 декември 2010 г.

§ 10. (нов – Решение № 576/28.01.2011 г.)

(1) Общинският съвет определя размера на туристическия данък за 2011 година до 31 януари 2011 г.;

(2) Размерът на туристическия данък за януари 2011 г. за средствата за подслон и местата за настаняване се определя, както следва:

1. Категория 1 звезда – 0,60 лв. За нощувка;
2. Категория 2 звезди – 0,80 лв. За нощувка;
3. Категория 3, 4, 5 звезди – 1,00 лв. За нощувка.

§ 11. (нов – Решение № 30/21.12.2011 г.) Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община Раковски влиза в сила три дни след публикуването ѝ на официалната интернет страница на Община Раковски - www.rakovski.bg.

§ 12. (нов – Решение № 424/21.12.2013 г.) Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община Раковски влиза в сила три дни след публикуването ѝ на официалната интернет страница на Община Раковски - www.rakovski.bg.

§ 13. (нов – Решение № 473/30.11.2017 г.) Наредбата за изменение и допълнение на Наредба за определяне на местните данъци на територията на Община Раковски,

приета с Решение № 46 на Общински съвет Раковски взето с Протокол № 6/27.02.2008 г., влиза в сила от 01.01.2018 г.

§ 14. (нов – Решение № 516/31.01.2018 г.) Наредбата за изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община Раковски е приета на заседание на Общински съвет – Раковски с Решение № 516, взето с Протокол № 34/31.01.2018 г. и влиза в сила три дни след публикуването и на официалната интернет страница на Община Раковски - www.rakovski.bg.

§ 15. (нов – Решение № 741/30.01.2019 г. и Решение № 763/27.02.2019 г.) Наредбата за изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община Раковски е приета на заседание на Общински съвет – Раковски с Решение № 741, взето с Протокол № 48/30.01.2019 г. и влиза в сила три дни след публикуването ѝ на официалната интернет страница на Община Раковски www.rakovski.bg, с изключение на §12 и §13, които са в сила от 01.01.2019 г., поради промени в чл. 55 от ЗМДТ (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.).

Приложение № 1 към чл. 56. (изм. – Решение № 424/21.12.2013 г.)

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

ПАТЕНТНИ ДЕЙНОСТИ		
1. Места за настаняване с не повече от 20 стаи —данъкът се определя за стая според местонахождението на обекта:		
	I зона	II, III зони
	Сума за стая лв.	Сума за стая лв.
1 и 2 звезди	100	35
2. Заведения за хранене и развлечения—данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:		
	I зона	II, III зони
	Сума за място лв.	Сума за място лв.
а) ресторанти:		
1—2 звезди	6,5	1,3
3 звезди	13	7,8
б) заведения за бързо обслужване:		
1—2 звезди	2,6	1,3
3 звезди	7,8	3,9
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква "е":		
1—2 звезди	2,6	1,3
3 звезди	7,8	2,6

г) кафе-сладкарници		
1—2 звезди	2,6	1,3
3 звезди	13	3,9
д) барове:		
—дневни:		
2 звезди	13	3,9
3 звезди	31,2	13
—нощни:		
2 звезди	18,2	6,5
3 звезди	46,8	26
е) бюфети, каравани и павилиони — за обект:	130	97,5
3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя в размер за 1 кв. м нетна търговска площ според местонахождението на обекта.		
I	II	III
7,2	4,8	2,4
4. Платени паркинги — данъкът се определя в размер за 1 брой място за паркиране според местонахождението на обекта.		
I	II	III
42	24	6
5. Дърводелски услуги — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта.		
I	II	III
264	120	60
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта.		
I	II	III
288	132	48
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта:		
I	II	III
1080	840	600
8. Обущарски и шапкарски услуги — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта.		
I	II	III
60	48	48
9. Металообработващи услуги—данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта.		
I	II	III
396	240	120

10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът се определя в размер за работно място според местонахождението на обекта:

I	II	III
288	158.4	72

11. Машинописни и/или копирни услуги — данъкът се определя в размер на брой устройство според местонахождението на обекта.

I	II	III
403.2	268.8	216

12. Козметични услуги, поставяне на татуировки — данъкът се определя в размер за работно място според местонахождението на обекта.

I	II	III
276	240	156

13. Маникюр, педикюр — данъкът се определя в размер за работно място според местонахождението на обекта.

I	II	III
216	92.4	72

14. Часовникарски услуги — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта.

I	II	III
132	84	72

15. Тапицерски услуги — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта.

I	II	III
330	240	216

16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта:

I	II	III
540	276	228

17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта.

I	II	III
840	420	336

18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта.

I	II	III
216	158.4	120

19. Стъklarски услуги — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта:

I	II	III
288	158.4	120

20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта.

I	II	III
340.8	208.8	56.4

21. (Отм. – Решение № 741/30.01.2019 г.)

22. Компаньонки и компаньони — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта.

I	II	III
5040	4224	3600

23. Масажистки и масажисти — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта.

I	II	III
1152	792	600

24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта.

I	II	III
4320	3300	2400

25. Фотографски услуги — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта.

I	II	III
528	360	240

26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти — данъкът се определя според местонахождението на обекта.

I	II	III
480	240	120

27. Санитарни възли, наети под аренда — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта.

I	II	III
288	228	180

28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта.

I	II	III
108	85.2	60

29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта.

I	II	III
86.4	73.2	60

30. Заложни къщи – данъкът се определя в размер.

I	II	III
14400	7920	3600

31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта.

I	II	III
108	72	36

32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта.

I	II	III
1038	468	360

33. Игри с развлекателен или спортен характер — данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта, както следва:

а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка за брой съоръжение е:

I	II	III
175.2	134.4	120

б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка за брой съоръжение е:

I	II	III
20.40	12	9.60

в) За зали за боулинг и кегелбан — данъкът за игрален коридор е в размер, и билиард — данъкът за маса е в размер на:

I	II	III
86.4	66	48

34. Фитнес центрове и спортни зали — данъкът се определя според местонахождението на обекта, както следва:

- за 1 кв.м

I	II	III
2.5	2	1.5

-и за един фитнес уред

I	II	III
540	440	300

35. Химическо чистене, пране и гладене — данъкът се определя в размер на брой съоръжения според местонахождението на обекта:

I	II	III
243	187	133

36. Мелничарски услуги:

а) За мелници за брашно — данъкът се определя в размер на 18,00 лв. на линеен сантиметър от дължината на млевната линия.

б) За мелници за фураж стационарни — данъкът се определя в размер на 600,00 лв.

37. Услуги с атрактивен характер:			
а) корабчета	825,00 лв. на брой		
б) лодки	495,00 лв. на брой		
в) яхти	990,00 лв. на брой		
г) джетове	990,00 лв. на брой		
д) влакчета	33,00 лв. на място		
е) файтони	82,50 лв. на място		
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	165,00 лв. на брой оборудване		
з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кънки, сноубордове, шейни	165,00 лв. на брой оборудване		
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	165,00 лв. на място		
к) детски колички и моторчета	165,00 лв. на брой		
л) стрелбища	330,00 лв. на брой стрелбище		
38. Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:			
а) мотопеди, мотоциклети	I	II	III
	420	330	240
б) други МПС	I	II	III
	840	660	480
39. Услуги "Пътна помощ" на пътни превозни средства — данъкът се определя в размер на 2000,00лв. за брой моторно превозно средство.			
40. Услуги със земеделска и горска техника—данъкът се определя за брой техника, както следва:			
а) комбайн — 363,00 лв.			
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини — 121,00 лв.			
в) прикачни, навесни и стационарни машини — 12,10 лв.			

